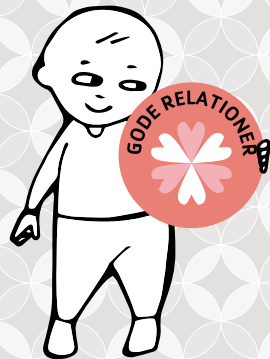

At smile og grine sammen

Det lille barn har brug for at høre til. Det har alle mennesker. "Et smil er den korteste vej mellem mennesker," siger et ordsprog, og der er noget om det. Et smil eller grin skaber nemlig hurtig kontakt, og via den får barnet en følelse af at høre til sammen med den anden.

Forslag til aktiviteten

Du kigger på det lille barn og smiler. Barnet smiler tilbage. Eller barnet smiler til dig, og du smiler tilbage. Du kan så gøre noget, som du ved, at barnet synes er sjovt.

Det får jer begge til at grine.

Det kan fx være, at barnet synes, det er sjovt at smide ting på gulvet, som du skal samle op. Hver gang barnet slipper tingen, siger du måske: "Næ, næ, næ" og kigger intenst på barnet med store øjne og et smil i mundvigen. Så begynder barnet at smile, og du udvider det til et grin, som barnet "hopper med på".

Lad samværstunden gå på skift imellem børnene, så alle, der har lyst, kan være med. Sørg også for at de andre børn kan kigge på, når du leger legen med ét af børnene. Det smitter nemlig.

Variationer

- Du tager en sjov hat på og fjoller (*afstemt* efter barnets udviklingsniveau).
- Du giver hver enkelt barn en sjov hat på og fjoller (*afstemt* efter barnets udviklingsniveau).
- I puster håret væk fra panden og smiler og griner af det.

Find selv på flere variationer.

Bagom aktiviteten

Når du og det lille barn eller børnene imellem smiler og griner sammen, får barnet en følelse af at have værdi og oplever glæde og fryd. Du skal støtte dette ved, at du selv smiler og griner med samt sætter nogle ord på barnets/børnenes oplevelser.

Barnet skal kunne afstemme sin indre kropsfølelse med din hjælp ved at kunne kigge op i dit smilende ansigt, hvor du med stemmeføring og mimik viser barnet, at det trygt kan synes, at det er sjovt. Ved smil og ikke mindst grin bliver barnets sundhed øget, da hjernen ved latter udskiller stoffer, der påvirker immunforsvaret positivt. Disse glade stunder sammen giver desuden barnet tro på sig selv og sine evner.

Refleksionsspørgsmål

Hvilke tegn har jeg/vi set hos barnet/børnene (følelse, relation og stemning)?

Hvad har jeg/vi som voksne lært?

- Hvad gik godt? Hvorfor?
- Hvad gik mindre godt? Hvorfor?

Hvad skal jeg/vi særligt være opmærksom(me) på næste gang i forhold til det enkelte barn og børnegruppen?